

UN GRAN CLÀSSIC CONTEMPORANI AL TEATRE ROMEA

Vilarasau i Arquillué van de l'amor a l'odi

► Daniel Veronese dirigeix 'Qui te por de Virginia Woolf?'

JOSÉ CARLOS SORRIBES
BARCELONA

Gràcies a Elizabeth Taylor i Richard Burton un text teatral va pujar al trampoli de l'èxit a través del cine, exercici que al Hollywood daurat es va practicar amb freqüència. Va passar el 1966 amb *Qui té por de Virginia Woolf?*, el film de Mike Nichols que van protagonitzar Taylor i Burton en l'època del seu primer matrimoni. Ningú com ells, una parella de relació tempestuosa com la de l'obra, per interpretar la peça d'Edward Albee, vista els anys 60 amb un retrat del final del somni americà. Avui arriba al Romea en un context diferent, però amb l'atemporalitat de la seva radiografia d'un matrimoni que habita una fràgil frontera entre l'amor i l'odi.

Unes 10.000 entrades anticipades venudes parlen de l'interès d'aquesta proposta, la tercera del mandat de Julio Manrique al Romea. La xifra deixa de sorprendre amb Emma Vilarasau i Pere Arquillué com a caps de cartell d'un muntatge amb el segell, a més, de l'argentí Daniel Veronese. El director, aclamat per les se-

ves versions de Txékhov, és un dels artífexs del renovat vigor de l'escena argentina. Veronese es va saltar la norma de treballar amb el seu equip d'actors i va acceptar un triple rept: adaptar un text «tan interessant com difícil», amb un repartiment al qual no coneixia i en una llengua que no domina com el català.

FRUSTRACIÓ I ALCOHOLISME / Arquillué és George, un professor d'història casat amb Martha (Emma Vilarasau), filla del rector de la universitat. Tots dos viuen marcats per la frustració i el seu alcoholisme. Un dia reben una parella més jove, un altre professor (Ivan Benet) i la seva dona (Mireia Aixalà). El que comença amb una agradable vetllada acaba com una tempesta entre tots quatre.

Al l'obra, diuen els seus intèrprets, hi ha més humor que a la pel·lícula. «George i Martha competeixen en assalts. Però el joc se'ls escapa de les mans. És un *ni amb tu ni sense mi*», diu Vilarasau. «És una obra que parla de fracàs i de relacions humanes; de com pots arribar a estimar», apunta Arquillué. «Albee aborda llocs molt durs per a la comprensió. Quan hi ha

amor pot passar qualsevol cosa», afegeix Veronese.

L'empremta del director argentí es mostra amb el seu objectiu que precisió i ritme marquin la posada en escena. «La velocitat és el que més ens ha sorprès. Als 10 dies d'assajos ja fèiem bolos de l'obra», afirma Vilarasau. «Ha confiat molt en nosaltres. Notes que el suflé creix dia a dia», diu Arquillué. «Quan comences ja no hi ha manera de parar», subscriu Benet. ▬

► Pere Arquillué i Emma Vilarasau, en una escena de l'obra d'Albee.